

нимавамъ повече съ тѣхны имъ древности. Нъ
въ друга та година пакъ получихъ долно то
писмо :

Одесса, Юньъ 28 день 1837.

« Преминалѣ годинѣ, на 22-ый Маѣ имяхъ
« честь да ви пиша. — Ваши занятія които из-
« искува служба ви, малко врѣмя ви оставяъ, за
« наше злощастіе, да довършите Българска ны
« Исторія, коя не търпѣливо чакатъ всички Бъл-
« гаре. Г. Кипиловски (Анастасъ Стояновичъ
« родомъ изъ Кипилово) който преведе отъ рус-
« ски св. Исторія и всеобща Г. Кайданова и има
« вече готова Исторія коя говори за Българе,
« въ съставіеніе на коя ся е ржководилъ по
« Ранча и I томъ на ваши критически издирва-
« нѣ; но кога ви е угодно да погледнете изъ
« обявленіе му на край всеобща та Исторія, той
« по наша мольба, чакаше издание на други ча-
« сти на Исторія Ви, за да допълни своѣ-тѣ;
« нъ като петръпѣніе на съотечественници ны
« бѣше голѣмо; то онъ ся рѣшава да издаде
« своѣ та, и смѣта изъ Букурещъ да отиде въ
« Буднѣ. Азъ мисля да то слѣдва на ваши тѣ
« издирванѣ. Твърдѣ право е да се даде на